

Mál nr. 80/2023**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti vátryggingar: Slysátrygging launþega.****Nafn vátryggingartaka (X)****Tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.****Gögn.**

1. Málskot dags. 28. febrúar 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 27. mars 2023, ásamt tilkynningu vinnuveitanda um slys, dags. 8.8. 2022 og úrskurði úrskurðarnefndar í vátryggingamálum nr. 157/2022.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M slasaðist hinn 22. desember 2019 þegar hann féll af háalofti eða geymslulofti yfir bílskúr á heimili hans. Afleiðingar slyssins fyrir M voru m.a. liðhlaup í hægri öxl og mjaðmagrindarbrott auk áverka í brjóstþrygg og hefur hann verið metinn til samtals 15% varanlegrar læknisfræðilegrar örorku vegna þessa. Slysíð var tilkynnt til V hinn 5. ágúst 2022 og er ágreiningur um hvort þá hafi ár verið liðið frá þeim tíma sem M vissi um atvik sem krafa hans er reist á í skilningi 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Í málinu liggja fyrir mjög ítarleg læknisfræðileg gögn þar sem m.a. sjúkraskrá M er rakin frá því að hann slasaðist og hvaða meðferð hann sótti.

M telur að ársfrestur til að tilkynna um kröfu í slysátryggingu launþega hafi ekki byrjað að líða fyrr en 22. febrúar 2022, þegar M hafi leitað til heilsugæslulæknis sem hafi upplýst hann um að varanlegar afleiðingar væru af slysi hans í desember 2019 og þannig hafi ársfrestur ekki verið liðinn þegar tilkynnt var um slysíð hinn 5. ágúst 2022 til V. M vísar til þess að samskipti hans við sérfræðilækni í lok mars og í apríl 2020 sýni að einkenni M hafi verið minnkandi en hann hafi enn verið í sjúkraþjálfun á þeim tíma. Einnig vísar M til gagna í sjúkraskrá um sjúkraþjálfunarmeðferð á Landspítalanum fram í janúar 2022, en þá hafi M verið ráðlagt af sjúkraþjálfara að fara til heimilislæknis ef hann fyndi fyrir verkjum. Í febrúar hafi M síðan farið til heimilislæknis og sá þá staðfest að um skerta hreyfingu væri að ræða vegna slyssins og varanlegar afleiðingar.

V hefur hafnað bótaskyldu með vísan til þess að M hafi mátt vita fyrir 5. ágúst 2021, eða þegar ár var þar til slys M var tilkynnt til V, að varanlegar afleiðingar hefðu hlotist af slysi hans 22. desember 2019. V vísar til upplýsinga í sjúkraskrá M þar sem komi fram að afleiðingar slyss M hafi strax verið alvarlegar og að M hafi verið í reglulegri sjúkraþjálfun vegna slyssins fram í lok júlí árið 2020 þegar hlé hafi verið gert á henni og þá hafi M enn verið að glíma við einkenni. Einnig hafi M komið á göngudeild Landspítalans bæði 1. desember 2020 og 3. júní 2021 og komi fram í nótum vegna þeirra heimsókna að M sé enn með verki. Einnig bendir V á að M hafi margsinnis leitað til heilsugæslu á svipuðum tíma án þess að minnast á slysíð og bendi það til þess að einkenni hafi verið orðin stöðug á þeim tíma og ekki að vænta frekari bata. V telur að heimsókn M til heilsugæslulæknis í febrúar 2022 hafi ekki markað nokkur tímamót eða lok sjúkraþjálfunarmeðferðar rétt áður og atvik sem krafa M sé reist á hafi því verið komin fram ári fyrir tilkynningu um slysíð.

Álit.

Í gögnum málsins er ítarlega lýst þeirri læknis- og sjúkraþjálfunarmeðferð sem M hlaut vegna margþættra afleiðinga slyss hinn 22. desember 2019. Þó áverkar M hafi verið alvarlegir í byrjun verður ekki séð að honum hafi mátt vera það ljóst að varanlegar afleiðingar hlytust af strax þá. Í læknisfræðilegum gögnum er hægt að sjá að einkenni M voru mismunandi eftir því sem á leið, en meðferð við verkjum og einkennum var haldið áfram allt fram í janúar árið 2022. Verður ekki annað ráðið af umfangsmikilli sjúkraþjálfunarmeðferð í þetta langan tíma að einhverjar líkur hafi verið á því að M fengi meina sinna bót á tímabilinu. Ekki koma fram skýrar upplýsingar í læknisvottorðum málsins sem sýna að M hafi verið gerð grein fyrir því á tímabili sjúkraþjálfunar að hann hlyti varanlegar afleiðingar af áverkum sem hann varð fyrir í slysinu 22. desember 2019 eða upplýsingar um að hann hafi getað gert sér grein fyrir því þrátt fyrir að sjúkraþjálfunarmeðferð hafið verið áframhaldið. Verður

Því ekki talið ljóst að M hafi vitað um atvik sem krafa hans um bætur fyrir varanlega læknisfræðilega örorku er reist á fyrir 5. ágúst 2021, eða einu ári áður en tjón M var tilkynnt til V. Telst M því eiga rétt á bótum fyrir varanlega læknisfræðilega örorku úr slysaftryggingu launþega X hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr slysaftryggingu launþega X hjá V.

Reykjavík, 2. maí 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Dögg Hermannsdóttir